Ελπίδα και απελπισία (μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 13 Δεκεμβρίου, 2013

Η κρίση, μικρή ή μεγάλη, συνεχίζεται. Στον κόσμο επικρατεί απελπισία. Απελπισία σημαίνει απώλεια ολοσχερή κάθε ελπίδας. Να μη θέλεις να ανασηκωθείς, να ανυψωθείς, να κρατηθείς από κάπου, να πιαστείς, να στερεωθείς, να αναστηθείς ελπιδοφόρα και νικηφόρα.

Η πονηρή απελπισία κουράζει, ατονεί, σκοτεινιάζει, εξουθενώνει. Η ελπίδα ανακουφίζει, αναπτερώνει και ελευθερώνει. Η απελπισία οδηγεί σε αδιέξοδα άφωτα. Τα βάρη είναι ασήκωτα, οι πτέρυγες κομμένες, τα λάθη πολλά. Νέοι άνεργοι και ηλικιωμένοι ανασφαλείς. Αγωνία και άγχος καλύπτουν τις πονεμένες καρδιές. Ορισμένους η απελπισία τούς οδηγεί σε ολέθρια άκρα, την ανοσιοδοξία, τη μελαγχολία, την αυτοκτονία.

Ψάχνουν οικονομολόγοι να βρουν τα αίτια της κρίσης. Δανειστές κερδίζουν υπέρογκα ποσά από αυτή. Οι πιστοί με απλότητα ή περιέργεια απευθύνουν πολλές φορές πολλά «γιατί» στο Θεό. Γιατί το επέτρεψε; Γιατί το παρατείνει; Τι προσδοκά; Γιατί μας ταλαιπωρεί; Γιατί δοκιμαζόμαστε τόσο πολύ; Αναζητούν με κάθε ελπίδα μία απάντηση από τον Προνοητή των πάντων Θεό. Δεν κατανοείται εύκολα η θεϊκή παιδαγωγία.

Δεν ήταν μόνον οι υπερβολικές κοινωνικές παροχές αλλά και η ηθική παρακμή. Μακάρι η κρίση να μαλακώσει τη σκληροκαρδία μας, την τάση προς την παρανομία και τη φοβερή αθεοφοβία μας. Είναι ανάγκη να διορθώσουμε την ασέβεια και τη νοσογόνο αλαζονεία. Είναι καλές αδελφές η μετάνοια και η ελπίδα. Συνυπεύθυνοι είναι στο ανάλογο μέτρο άρχοντες και αρχόμενοι. Με τις δωροληψίες, τις φοροδιαφυγές, τις αδιάφορες παραβάσεις. Δεν γνωρίζουμε ακριβώς πόσο θα βαστήξει ακόμη η κρίση.

Χρειάζεται απλότητα, ταπεινότητα, αυτοσυγκράτηση, λιτότητα. Να ξαναδούμε καλύτερα τις

σχέσεις μας με το Θεό μας, τον πλησίον μας και τον εαυτό μας. Να προσέξουμε την ιστορία μας, το ιερό παρελθόν μας, την πίστη μας, την παιδεία μας, την πατρίδα μας. Μας ενοχλεί ό,τι χριστιανικό, η
Ορθοδοξία γίνεται συγκριτικός χριστιανισμός, το μάθημα των Θρησκευτικών θρησκειολογία, καταργείται η αργία της Κυριακής**,** η τηλεόραση γέμει βωμολοχιών, η χυδαιότητα σε ταινίες και βιβλία. Αυξάνουν οι εκτρώσεις, οι μοιχείες, τα διαζύγια, οι ληστείες. Αδίστακτοι πλουτοκράτες, δολιοφθορείς, παιδεραστές, πλεονέκτες. Απάνθρωποι, βάναυσοι, σκληροί, φιλόδοξοι και φιλάργυροι.

Αποπροσανατολισμένοι
μοιρολατρούμε αφιλότιμα. Οι ξένοι μάς ντρόπιασαν. Ήταν αποτέλεσμα ασέβειας στο Θεό των πατέρων μας. Η ελπίδα δεν έσβησε. Οι φωτεινές εξαιρέσεις υπάρχουν και δίνουν χαροποιό ελπίδα. Η απελπισία δεν είναι για εμάς. Με αυτές τις σκέψεις σάς χαιρετώ αναμένοντας τα άγια Χριστούγεννα. Η ελπίδα ως χρυσαχτίδα να φωτίσει
τα σκοτάδια.

(Πηγή: "*Μακεδονία*"*, 8/12/2013)*